

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 114

van **TINNE ROMBOUTS**

datum: 22 november 2019

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

*Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) - Kapbeleid en gevolgen
instandhoudingsdoelstellingen (IHD's)*

In opvolging van mijn vraag om uitleg nr. 346 die ik op 5 november 2019 in de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie stelde, wil ik graag aan de minister deze schriftelijke vraag voorleggen.

De Vlaamse overheid moet in bepaalde gebieden bepaalde doelstellingen bereiken, de instandhoudingsdoelstellingen. Dat is de reden waarom er in bepaalde gebieden bomen worden gekapt. In haar antwoord op mijn vraag in commissie verklaart de minister dat de boskap en de spreiding in de tijd geen effect zullen hebben op het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen. Ik ga ervan uit dat er een termijn is voor het bereiken van die doelstellingen en dat we die bomen kappen om bepaalde doelstellingen binnen een termijn te bereiken. Als we die termijn opschuiven, dan ben ik bezorgd dat we misschien niet tijdig de doelstelling van instandhouding van bepaalde natuur bereiken die we op een bepaald moment wel aan Europa moeten aantonen. Als we de doelstellingen niet bereiken, dan vrees ik dat er misschien verplichte maatregelen worden opgelegd aan ANB (Agentschap voor Natuur en Bos) en de terreinbeherende verenigingen, maar misschien ook aan anderen die vandaag niet mee kunnen bepalen op welke manier de kap is uitgesteld. Het brengt toch complicaties met zich mee.

Ik zou blij zijn met het antwoord dat het totaal geen effect heeft, maar ik zou toch graag meer informatie hebben.

1. Hoe verklaart de minister dat het tijdig bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen niet in het gedrang komt?
2. Welke gevolgen heeft de spreiding van boskap in de tijd op de haalbaarheid ervan?
3. Is de aanpassing van het beleid afgestemd met Europa? Of telt voor Europa enkel het eindresultaat in het kader van de IHD's?
4. Verandert de spreiding in de tijd de ecologische waarde van de te kappen bossen? Deze worden immers door de verschuiving in de tijd ouder en robuuster wat ook hun ecologische waarde kan beïnvloeden.

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 22 november 2019

van **TINNE ROMBOUTS**

1. De tijdshorizon voor het realiseren van de instandhoudingsdoelstellingen (IHD) is 2050. Om de instandhoudingsdoelstellingen op het terrein te realiseren worden de noodzakelijke ingrepen over een periode van 30 jaar gefaseerd uitgevoerd en opgenomen in de zesjaarlijkse vaststelling van het Vlaams Natura 2000-programma. Indien zou blijken dat de realisatie van bepaalde doelen onvoldoende vooruitgang boekt, kan via het volgende Vlaams Natura 2000-programma tijdig en in overleg bijgestuurd worden.
2. Geen. De tijdshorizon 2050 dient gezien te worden als het uiterste moment waarop in de gebieden alle éénmalige en inrichtingsmaatregelen gerealiseerd zijn en minstens een passend beheer is ingesteld in functie van de realisatie van de IHD. De ontwikkeltijden van de ecologische processen die aan de orde zijn om vanuit een ontbost perceel een volwaardig (veelal open) natuurdoeltype (zoals bv. heide, heischraal grasland of moerasspirearuigte) te ontwikkelen, zijn niet dermate lang, dat het bereiken van een voldoende gunstige staat van instandhouding tegen 2050 in het gedrang komt. De fasering of spreiding van de maatregelen en ingrepen maakt het mogelijk om in te spelen op lokale kansen en bedreigingen en zodoende maatwerk te leveren op het terrein, wat de haalbaarheid verhoogt.
3. Onze stapsgewijze aanpak, zoals opgenomen in het Natuurdecreet en het Vlaams Natura 2000-programma, is gekend bij de Europese Commissie. De meer gespreide aanpak van het kappen van bomen verandert hier niets aan. Voor Europa telt het resultaat. Aan de Europese Commissie wordt zesjaarlijks gerapporteerd volgens een gestandaardiseerde methodiek over de genomen passende beschermings- en instandhoudingsmaatregelen en over de staat van instandhouding van de Europees te beschermen habitats en soorten. Zo wordt gedocumenteerd hoe we daadwerkelijk de IHD realiseren.
4. Bossen worden inderdaad geleidelijk ecologisch waardevoller naarmate ze verouderen. Dit is echter een zeer langzaam proces, dat verloopt over verschillende tientallen tot honderden jaren. Binnen de voorziene tijdsspanne (2020-2050) waarbinnen de maatregelen en ingrepen moeten uitgevoerd worden, zal voor de meeste bossen de ecologische waarde maar beperkt toenemen. In ieder geval moet elke kapping terdege afgewogen en gemotiveerd worden. Dit gebeurt bij voorkeur in het kader van een beheerplan en waar dit niet bestaat, via een specifiek onderbouwde kapmachtiging.